

A Román Munkáspárt Központi Vezetősége felhívja a nehézipari dolgozókat, hogy fejlesszék szüntelenül a vállalatok termelőképességét, növeljék a munka termelékenységét és a gépterendezések kihatásait. Fordítsanak nagy figyelmet a mezőgazdasági gépek és szerszámok, valamint az ezekhez szükséges cserealkatrészek gyártásának szakadályainak növelésére. Nehézipari vállalkozásaink létszámának tömeggyarapodását célul tűzve gyártó osztályokat, illetve fejlesszék ki a meglévőket.

(Az RMP KV 1954 május elsejei felhívásából.)

Szüntelenül növekednek a béke erői

Öt esztendő telt el azóta, hogy 1949. április 20-án Párisban és Prágában egyidőben, egybegyűlt a békeharcosok első világkongresszusa. Valamennyi földrész 72 országának 2200 küldötte vett részt a békeharcosok háborúutáni első világkongresszusán. A küldöttek azokat a népeket képviselték, akiknek szívéből nem tűnt el nyomtalanul a második világháborúban elpusztult 50 millió ember emléke.

Eredményekben gazdag volt a harc, amelynek zászlaját Párisban és Prágában bontotta ki öt év előtt a Béke Világkongresszusa. Azóta, szerke a világon, férfiak, nők, idősök és fiatalok szívébe, tudatába vésődött a Béke Világkongresszus kiáltványának szövege: „A béke megvédése a világ minden népének az ügye.” Valóban, milliók és milliók írták alá a Béke Világkongresszus felhívásait, sokféle nyelven, különböző írásjelekkel, fehér, fekete és sárga színű kezek irányították az írószerszámokat. „Követeljük az atom- és más tömegpusztításra alkalmas fegyver használatának eltiltását”, „Köszön az öt nagyhatalom békepaktumot egymással.”

Pillanatra sem csökkentette, hanem még jobban fokozta a világot átfogó békeharci lendületét, hogy időközben az amerikai háborús körök hidegháborújukat valóságos öldöklő harcra fejlesztették és megkezdtek vad támadásokat a békés koreai nép ellen. A világ népei saját ügyüknek tekintették a hős koreaiak élet-halálküzdelmét. Minden ledobott amerikai bomba, amely védtelen koreai gyermekek ártatlan életét oltotta ki, még jobban megkeményítette a békeért harcolók szívét.

Eppen a koreai háborúval szemben világszerte megnyilvánult harcos állásfoglalás érlette meg a békétörő első világtörténelmi jelentőségű győzelmét. Az agresszorok kénytelenek voltak engedelmessé válni a népek akaratának és aláírták a koreai fegyverszünetet, amely véget vetett a hős koreai nép szenvedésének.

Ez év elején Berlinben született meg a béke híveinek újabb nagyszerű győzelme, amikor az Amerikai Egyesült Államok, Nagybritannia és Franciaország külügyminiszterei kénytelenek voltak beleegyezni a népek követeléseibe és hónap végén a Kínai Népköztársaság részvételével tárgyaljanak az indokínai háború mielőbbi befejezéséről, a koreai kérdés békés megoldásáról és a távolkeleti biztonság megteremtéséről.

Mi tette lehetővé a béke erőinek szüntelen növekedését, izmosodását? Elsősorban a Szovjetunió, a béke leghatalmasabb bástyájának létezése, másodsorban a népek következetes békeakaratát. Amíg a világon csak olyan nagyhatalmak léteztek, amelyek imperialista érdekeikért saját népeiket és az elnyomott kis országok népeit kegyetlenül háborúba kergették, az egyszerű emberek alig mertek reménykedni abban, hogy egyszer szellemi képességeiket, testi erejüket békés világuk megteremtésére, saját életük szebbé tételére szentelhetik.

Kétségtelen, hogy a Szovjetunió vezette békétörő, a Kínai Népköztársaság, a népi demokratikus országok — együttesen 800 millió ember, — olyan hatalmas erőt alkotnak, amely elápos meggondolásra kelti a háborút ghajtó imperialistákat.

Természetesen még nagy és hathatós erőfeszítésre van szükség, hogy a béke erői továbbra is messzire kergessék a világ egészét a háború árnyától. Mindenekelőtt a tömegpusztításra szánt fegyverek betiltása, a különböző gazdasági és politikai rendszerű országok békés együttélése, a kereskedelmi kapcsolatok kiszélesítése és a kulturális közlekedés elmélyítése a népek között, képezik feltételt a tartós béke további megszilárdításának.

Nem kétséges, hogy semmi akadály sem lehet mindezek megvalósításának, ha a népek következetesen harcolnak érte. A népek bécsi világkongresszusán a világ minden részéről összegyűlt több mint 2000 küldött olyan erőt képviselt, amely sikerrel szállhat szembe minden háborús törekvés-

sel. Ez a kongresszus még hatalmasabb mértékben lendítette fel a békeért vívott harcot.

Legutóbb a Béke Világkongresszus bürojának bécsi ülészaka mutatott irányt a békeharcosok számára. Az új szakaszba képtelen békeharci ma már, az évek óta tartó hidegháború után, a megindult tárgyalások sikeréért száll síkra. A békés tárgyalásoknak jelentős mértékben tovább kell csökkenteniük a nemzetközi légkör feszültségét, meg kell szüntetniük a világnak egymással szembenálló, ellenséges csoportokra való felosztását.

Harcolni kell az „európai védelmi közösség” elnevezésű támadójellegű egyezmény életbeléptetése ellen, amely mint a Béke Világkongresszus büroja bécsi ülészaka felhívása is megállapítja: halálos veszélyt jelent minden Európában élő ember számára.

„A közvélemény kikényszerítheti — szögezi le a Béke Világkongresszus bécsi ülészaka határozata, — hogy Franciaország és Olaszország elutasítsa az „európai védelmi közösséget” és így kikényszerítse a berlini tárgyalások folytatását a német kérdés békés rendezéséig.”

Most először ül össze az öt nagyhatalom, hogy más érdekelt országok részvételével megtárgyalja a távolkeleti általános biztonság kérdését. Magábanvéve már az a tény, hogy az Északamerikai Egyesült Államok kormánya kénytelen volt a Kínai Népköztársaság kormányát tárgyaló félként elismerni, a népi erők hatalmas győzelmének számít. Ezen a tárgyaláson a béke nagyhatalmai: a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság hatalmas erőt méríthetnek abból, hogy maguk mellett tudhatják az egész világ békére vágyó embereinek őszinte együttérzését.

Napjainkban a hivatalos amerikai külpolitika fokozza erőfeszítését, hogy Anglia és Franciaország kormányait egy, az Egyesült Államok álláspontjával egyező magatartásra kényszerítse a genfi tárgyalásokon. Ugyanakkor közös, fenyegető lépést akarnak kikényszeríteni az amerikai monopolisták a Kínai Népköztársasággal szemben. Nyilvánvaló, hogy ezáltal már eleve kudarcra akarják ítélni a világ közvéleménye által oly nagy reményekkel várt genfi értekezletet. Az amerikai monopolisták azonban szemben találják magukat Nagybritannia és Franciaország népeinek célkitűzéseivel, amelyek a genfi tárgyalások eredményességére, az országok közötti normális kapcsolatok felvételére, illetve kiszélesítésére irányulnak. Ezt igazolják azok az újságcikkek is, amelyek Anglia és Franciaország különböző pártállású lapjaiban jelennek meg.

A Béke Világkongresszus ötödik évfordulóján hazánk dolgozó népe még fokozottabb erőfeszítéseket tesz a béke megvédéséért. Követjük a Szovjetunió nagyszerű népének példáját, hogy megvalósítsuk dolgozó népünk anyagi és kulturális szükségletei legmagasabb fokú kielégítését. Pártunk Központi Vezetősége múlt év augusztus 19–20-iki bővített plenáris ülésén hozott határozata szintén a békeharci egyik történelmi jelentőségű okmánya. A határozat célkitűzéseinek gyakorlatba ültetésével igazoljuk, hogy népünk rendíthetetlenül hűve a békének, valamennyi országgal való normális kapcsolatok kiépítésének, a nemzetközi árucseréforralom minden országgal való elmélyítésének.

Népünk elszakíthatatlan kötelékek fűzik felszabadítóinkhoz és hatalmas támogatóinkhoz, a Szovjetunióhoz, az ötszázmillió Kínai Népköztársasághoz, a béke, a demokrácia és a szocializmus valamennyi országához.

Mélyszéles együttérzéssel fordulunk a tőkések és függő országok, valamint a gyarmatok valamennyi népe felé, akikkel közös arcvonalat képezünk a békeért vívott harcban. Tudjuk, hogy összefogásunk még nagyszerűbb győzelmeket érlel a békétörő számára, amelynek élén a Szovjetunió emeli magasra a békeért vívott harc diadalmának zászlaját.

Május 1 tiszteletére

Válasz a „Teba” gyár versenyfelhívására

Az „Alimentara” helyi kereskedelmi szerv dolgozói gyűlést tartottak. Ezalatt nemcsak megbeszéltek a „Teba”-gyár munkaközösségének a könnyűipari és élelmiszeripari vállalatokhoz intézett szocialista versenyfelhívását május 1 tiszteletére.

A Román Munkáspárt Központi Vezetősége 1953 augusztus 19–20-iki bővített plenáris ülésén hozott határozat valóra váltásának érdekében, a dolgozók anyagi és kulturális színvonalának emeléséért az „Alimentara” helyi kereskedelmi szerv munkaközössége elfogadta a „Teba”-gyár versenyfelhívását és a következőket vállalta:

- Áprilisi tervünket 102 százalékkal teljesítjük.
- A felvásárlási tervet a helyi erőforrásokból 105 százalékkal teljesítjük, hogy az üzletekben minél több áru kerüljön eladásra.
- Tíz százalékkal csökkentjük az írószerek használatát.
- E vállalkozás teljesítése érdekében a következő technikai-szervezési intézkedéseket alkalmazzuk:
 - A szocialista versenyben résztvevő dolgozók számát 45 százalékról 70 százalékra emeljük.
 - A jó kiszolgálási brigádok számát 2-vel növeljük.
 - Újabb két egységben alkalmazzuk a Korovkin szovjet módszert.
 - Az egységekben példás tisztságot és rendet tartunk.
 - Az irányított kenyér kiosztásának megjavításáért két új kenyérolasztó egységet létesítünk.

Az „Alimentara” helyi kereskedelmi szerv munkaközössége nevében:

Maricza Tibor

Igazgató

Balázs Mária

pártalapszervezeti titkár

Barna Áron

IMSZ alapszervezeti titkár

Szakmai káderek nevelése a „Vörös Lobogó” gyárban

Üzemünk vezetősége megértette a szakmai káderek nevelésének fontosságát. Végh Márton tanulmányi felelőssel együtt igyekezett minden lehetőséget megteremteni a tanfolyamok számára. Sikeresen is elérni, hogy a hat hónapos átképző tanfolyamon 307 elvtárs vegyen részt. A román és magyar nyelvű mestertanfolyamon 41-en, a technológiai tanfolyamon 12-en, a normátor tanfolyamon pedig 7-en vettek részt. Ezen-

kívül 18-an az önkéntes, 22-en pedig a vasas-tengelyes mesterséget sajátították el a munkahelyeken. A tanfolyamokon végzett száma az 1952. évről viszonyítva 47 százalékkal növekedett. Az üzemben körülbelül 200 analógbéta lámpát és befűtő lámpát készített. Ezek közül ma már többen szakemberekként dolgoznak a gyárban.

Kovács Sándor,
levelező

Üzembe helyezték az erdőszentgyörgyi hőerőmű 1-es számú turbogenerátorát

Április 12-én 22 óra 7 perckor először szolgáltatott próbáramot az erdőszentgyörgyi hőerőmű 1-es számú turbogenerátora.

Üzembehelyezésétől kezdve (április 12. 22 óra 7 perc) április 15. este 22 óráig a turbogenerátor óraműpontossággal működött. Az ellenőrző műszerek nem jeleztek semmi kilengést, semmi zavart.

Az erdőszentgyörgyi hőerőmű 1-es számú turbogenerátora a legerősebb és legkorszerűbb hőerőműegység hazánkban. Az építkezést a Szovjetunióból kapott műszaki

előírások alapján az „Energoconstructia” dolgozói végezték el, a szerelési munkákat pedig az „Electromontaj” munkásai, technikusai és mérnökei.

Ezt az építkezést is, mint hazánk számos építkezését, a Szovjetunió segítségével végezték el. Kiváló szovjet gépek és berendezések működnek itt. Az építkezési és szerelési munkálatokban állandó segítséget nyújtottak a szovjet mérnökök és technikusok, mint például Max Szergejevics Bamszki és Vladimir Pavlovics Golovkov.

A Román Népköztársaság Legfelső Törvényszékének közleménve

A Román Népköztársaság Legfelső Törvényszékének határozata 1954. április 6. és 14. között egy kém- és összekötő csoport bűnperét tárgyalta. A csoport élén L. Patrascu állott. A tanács tagjai a következők voltak: Nic. Moiseescu ezredes, elnök, Demeter Alexandru ezredes és Căluș Ion ezredes, népi ülnökök. A vádat Aurel Ardeleanu ezredes, Răduț Rosanu ezredes, Grigore Ripeanu ezredes és Ion Po-honbu őrnagy képviselték.

A vádat alapján bíróság elé állították: L. Patrascu-t, a 291/1947-es számú törvény 2. szakaszának c) bekezdésében és a törvény további módosításában foglalt, valamint a büntetőtörvénykönyv 184. és 229. szakaszaiban, továbbá a büntetőtörvénykönyv 190. szakaszának 1. és 2. pontjában foglalt büntetéselemények vádjá miatt; R. Koltart, a 291/1947-es számú törvény 2. szakaszának c) bekezdésében és a büntetőtörvénykönyv 191. szakaszában foglalt büntetéselemények vádjá miatt; Ion Mocsony-Stroed, a büntetőtörvénykönyv 184. és 229. szakaszában foglalt büntetéselemények vádjá miatt; H. Zilbert és Al. Stefanescu, a 291/1947-es számú törvény 2. szakaszának c) bekezdésében, valamint a büntetőtörvénykönyv 184. és 229., valamint 191. szakaszaiban foglalt büntetéselemények vádjá miatt; Victoria Sirbu, a 291/1947-es számú törvény 2. szakaszának c) bekezdésében foglalt büntetéselemények vádjá miatt; J. Ber-mont és E. Calmanoviciu, a 291/1947-es számú törvény 2. szakasza c) bekezdésében

és a büntetőtörvénykönyv 191. szakaszában foglalt büntetéselemények vádjá miatt; L. Constantinescu és H. Brauner, a büntetőtörvénykönyv 191. és 184., valamint 230. szakaszaiban foglalt büntetéselemények vádjá miatt; H. Torosian, a büntetőtörvénykönyv 190. és 184., valamint 230. szakaszában foglalt büntetéselemények vádjá miatt.

A bíról vizsgálat teljes egészében meg-erősítette az előzetes vizsgálat anyagának megalkapításait és a vádiratban foglalt vádatokat.

A törvényszék megállapította, hogy L. Patrascu és Koltart vádlottak és bűntársak Al. Stefanescu kémekkel és St. Foris, H. Zilber, E. Calmanoviciu és J. Beriman árszenprovokátorokkal és kémekkel együtt a fasizista diktatúra idején, a szovjetellenes háború előtt és a háború tartama alatt árulócsoportot szerveztek. Ez az áruló csoport bűnis akciókat folytatott, hogy gyengítse és megbénítsa a fasizmus és a bűnös szovjetellenes háború ellen küzdő demokráciát és hazafias erők harcát.

A vizsgálat folyamán bebizonyosodott, hogy Patrascu már 1940-ben összeköttetésben állt Al. Ghicával, a legionárius sziguranca vezérigazgatójával. Patrascu a sziguranca egyik legaktívabb ügyvivője, majd utóbb egyes imperialista hatalmak kormányszolgálatának egyik legfőbb ügyvivője vált.

(Folytatása a 2. oldalán.)

Ünnepi gyűlés a „l'Humanité” fennállásának 50. évfordulóján

A „l'Humanité”, a Francia Kommunista Párt központi lapja megjelenésének 50. évfordulója alkalmából vasárnap este ünnepi gyűlés volt a fővárosi Újságírók Házában.

A sajtó képviselői méltatták a gyűlésen a „l'Humanité” harcának diadalmait.

Utána műsor következett a fővárosi színházak művészeinek közreműködésével.

A Román Népköztársaság Legfelső Törvényszékének közleménye

(Folytatás az 1-ső oldalról)

A bünszovjeteles háború idején ezek a provokátorok és ügynökök a sziguranca kezére jöttek sok antifasiszta hazafiak harcost, akik közül a fasiszta hatóságok többezt kivégezték.

L. Patrascanu, Pichi Vasiliu tábornoknak, a fasiszta kormány belügyi államtitkárnak segítségével, 1943-ban elintézte, hogy internálják néhány hónapra a ligu-jui táborba. Patrascanu ezzel álcázni akarta a fasiszta szigurancaval fenntartott kapcsolatát és egyben azt a célt követte, hogy a táborban provokáló akciókat fejtsen ki az ott internált antifasiszták ellen.

L. Patrascanu, a román nép megalkotója, 1944 júliusában találkozott Ion Antonescuval és mindenféle eszközökkel késztetni igyekezett a fasiszta kiki megdöntését a hazafias erők által.

Hazánkban a Szovjet Hadsereg által történt felszabadítása után, miután a hazafias erőknek sikerült megdönteniük a fasiszta diktatúrát és börtönbe vetniük az antoneskusi vezetés tagjait, Patrascanu egyes imperialista hatalmak kémtevékenységétől azt az utasítást kapta, hogy tarssa meg minden áron azt a magas funkcióját, amelybe befurakodott, hogy fokozhassa bünszovjetelesét a román állam és a román nép ellen. E cél érdekében Patrascanu több ízben titokban találkozott az USA kémtevékenységének ügynökeivel.

Patrascanu, a kormányban betöltött tisztét felhasználva, államellenes összeesküvő csoportot szervezett, amely ügynököket tartott mind a külügyminisztérium kültevékenységében, mind az igazságügyminisztériumban, a statisztikai intézetben és más állami intézményekben.

Patrascanu 1945 február 25. előtt, L. Madison amerikai ügynök közvetítésével, üzenetet küldött Radescunak, amelyben hozzájárulását adta egy katonai-fasiszta államcsíny megszervezéséhez.

Patrascanu és csoportja, Thomas Hall és William Hamilton amerikai ügynökök útján, összeköttetésbe lépett Maniu összeesküvő csoportjával, V. Radulescu-Pogoneanu-val, Gr. Niculescu-Buzesti-vel, C. Visoianu-val, báró I. Mocsony-Stircea volt udvari marsallal és más összeesküvőkkel, hogy egyesítse az amerikai és más imperialista államok kémtevékenységét által irányított összes terrorista csoportokat és hogy államcsínyt szervezzen a népi hatalom megdöntésére, a burzsoa-földesuri rendszer visszaállítására Romániában. Az összeesküvők e bünszovjeteles végrehajtása érdekében meggyeztek abban, hogy összehangba hozzák egymással a terrorista csoportok tevékenységét és felfegyverzését.

H. Zilber vádlott, aki már 1932 óta a sziguranca árszanprovokátora volt, később pedig az amerikai kémtevékenység ügynöke lett, az összeköttetés szerepét játszotta a két államellenes összeesküvő csoport — egyrészt a Patrascanu vezetés alatt álló kémcsoport, másrészt pedig a Visoianu, Niculescu-Buzesti és Radulescu-Pogoneanu vezetés

zete alatt álló manista kémcsoport — között.

E bünszovjeteles vezetését az áruló Patrascanu biztá, akinek ebben az ügyben titkos találkozásai voltak Thomas Hallal, 1947 februárjában pedig külföldre utazott s itt — Torosian vádlott segítségével — összeesküvésbe lépett az országból megszökött C. Visoianu és Gr. Niculescu-Buzesti összeesküvőkkel.

A bünszovjeteles akció azonban megghiúsult, az összeesküvés vezetőinek egyrészt az állami szervek leleplezték és letartóztatták.

Mint megállapítást nyert, az összeesküvés kudarcát eseten Hallnak és Hamiltonnak ki kellett volna szűkítenie Patrascanút az országból. Minthogy a két amerikai kém kénytelen volt hirtelen elhagyni az országot, Patrascanu több ízben megkísérelte, hogy kiszökjön az országból.

A törvényszék ugyanakkor sok olyan ténytet állapított meg, amelyek Patrascanu teljes erkölcsi züllesztését bizonyítják.

A vizsgálati szervek által felfedezett eredeti okmányok, a vádlottak levelei és 89 tanu vallomása a tárgyaláson teljes mértékben beigazolták a vádlottak bünszovjetelesét.

A megdönthetetlen bizonyítékok sulva alatt a vádlottak megerősítették a vizsgálat során tett vallomásaikat s beismerték bünszovjetelesüket az általuk elkövetett büntettekben.

A Román Népköztársaság Legfelső Törvényszéke megállapította, hogy L. Patrascanu vádlott bünszovjeteles abban, hogy elárulta hazáját, akciókat folytatott a fasiszma ellen harcoló hazafias erők megbénítására, ellenforradalmi és államellenes összeesküvő csoportot szervezett a hatalom megszerzésére, a burzsoa-földesuri rendszer és a Románia feletti imperialista uralom visszaállítására.

A törvényszék megállapította, hogy R. Koller, H. Zilber, Al. Stefanescu, E. Calmanovici, J. Berman vádlottak hazaárulás és antifasiszta hazafiak elleni provokációk büntetését követték el; V. Sirbu vádlott bünszovjeteles az antifasiszta hazafiak ellen elkövetett provokációkban; I. Mocsony-Stircea, L. Constante, H. Torosian és H. Brauner vádlottak bünszovjeteles hazaárulásban.

A Román Népköztársaság Legfelső Törvényszéke elhatározza:

Halálra ítéli L. Patrascanút és R. Kollert.

Életfogytiglani kényszermunkára ítéli H. Zilbert, Al. Stefanescut, E. Calmanovicot. Tizenötévi kényszermunkára ítéli I. Mocsony-Stircea-t és H. Torosiant.

Tizenkétévi kényszermunkára ítéli H. Braunert és L. Constantet.

Tízévi kényszermunkára ítéli J. Berman. Nyolcévi kényszermunkára ítéli V. Sirbut.

Az ítélet jogerős.

A Román Népköztársaság Legfelső Törvényszéke által hozott halálos ítéletet L. Patrascanun és R. Kollernek végrehajtották. (Agerpres.)

SPORT

Pontvesztesség nélkül az élen

A labdarúgó bajnokság „A”-csoportjában a Fl. Rosie UTA hatodik győzelmét aratta és veszített pont nélkül vezet a bajnokságban. A forduló meglepetését a eereghajtó marosvásárhelyi csapat szolgáltatta, amely legyőzte a temesvári vasutasokat és ezzel elkerült az utolsó helyről. Az aradiak kivételével általában a hazai pályán játszó csapatok győztek és a hatodik forduló után a táblázat így alakult:

Fl. Rosie UTA	6	6	—	13	4	12
Dinamo Bukarest	5	4	1	—	16	7
Locomotiva Temesvár	6	3	2	1	10	6
Stiinta Temesvár	6	1	5	—	6	5
Stiinta Kolozsvár	6	3	1	2	7	7
Locomotiva Bukarest	6	3	—	3	10	7
Hadsereg Közp. Háza	5	3	—	2	7	5
Flacara Ploiesti	6	3	—	3	7	6
Minerul Petrozsény	6	2	1	3	5	9
Metalul Aranyosgyeres	6	2	—	4	5	8
Dinamo Szatmarváros	6	1	2	3	5	8
Metalul Vajdahunyad	6	1	2	3	6	14
Locomotiva RATA	6	1	1	4	5	10
ICO Nagyvárád	6	—	1	5	4	10

Beszámolóink:

Fl. Rosie UTA—Locomotiva Bukarest 3:2 (1:2)

A Köztársaság-stadionban játszották le a mérkőzést, melynek első félidejében a szeltől támogatott fővárosi csapat támadott többet és 2:1 arányú vezetésre tett szert. Szünet után az aradiak nagy fölénybe kerültek és megérdemelten szereztek a pontokat. Az aradi csapat góljait Dumitrescu és Váci (2) osztoztak, míg a bukarestiek góljait Marian és Macri szereztek. Az aradi csapatból, amely a következő összeállításban játszott: Kiss — Szűcs, Farmati — Kapás, Dusan, Serfűző — Jurca (Popa), Don, Váci, Mercea, Dumitrescu — főleg Farmati, Dusan, Szűcs, Mercea, Váci és Dumitrescu játszottak kitűnően. A mérkőzést Schulder vezelte.

A többi eredmények: Metalul Aranyosgyeres — Dinamo Szatmarváros 1:0, Stiinta Temesvár—ICO Nagyvárád 2:1, Stiinta Kolozsvár—Metalul Vajdahunyad 2:1, Flacara Ploiesti—Minerul Petrozsény 1:0, Locomotiva RATA—Locomotiva Temesvár 3:0.

A „Köszöntük május elsejét” futóverseny tartományi szakasza

Vasárnap délelőtt rendezték meg Aradon a „Köszöntük május elsejét” egyéni futóverseny tartományi szakaszát, amelyen több, mint 100 versenyző vett részt a tartomány különböző rajonjaiból. Az eredmények: Ifjúsági lányok (15—16 év): Oszter Hedvig (német pedagógiai iskola), ifjúsági fiúk (15—16 év): Blaj Gheorghe (CFR-akadémiakola), ifjúsági lányok (17—18 év): Sachs Margit (német pedagógiai iskola), ifjúsági fiúk (17—18 év): Sabadus Alexandru (Stiinta), szenior nők: Marinescu Viorica (Progresul Lipia), szenior férfiak: Bulumac Harembie (Dinamo).

Locomotiva Arad—Metalul Nagybánya 1:0 (0:0)

A „B”-csoportban játszott a két csapat Aradon a Locomotiva-pályán és a gyenge színvonalu küzdelemet az aradi csapat nyerte meg a második félidő 40. percében Mihailovici által rugott góllal. Az aradi csapat a következő összeállításban állt fel: Demso-reanu — Pacurar (Dan), Doemanov —

Madarasan, Mosulei, Stan — Petz, Tudoroiu, Mihailovici, Izdrallia, Cilan. Demso-reanu és Doemanov játszottak csak jól az aradi csapatból.

A többi eredmények: Avintul Szászregén — Flacara Medgyes 1:0, Progresul Szatmar — Metalul Resica 2:1, Constructorul Arad—Dinamo 6. Bukarest 4:1.

Néhány sorban

A „SCINTEIA” hagyományos kerékpáros versenyén I. Constantinescu nyert szombaton, a második szakaszban Szatmarváros és Bukarest közötti útvonalon vasárnap Marin Niculescu győzött Sandru Constantin és Hona előtt. Az összetett versenyt Sandru Constantin nyerte, aki az első szakaszon a harmadik helyen végzett.

BUKARESTBEN 100.000 néző előtt játszottak le az első idej nemzetközi mérkőzést, amelyen a Dinamo 2:0 (1:0) arányban legyőzte a FC Gandoise belga bajnokságcsapatot. A gólokat Ozon és Ene szereztek.

AZ ORSZAGOS kézilabda bajnokság keretében a Recolta Varjas együttese 9:5 arányban vereséget szenvedett a Flacara Ploiesti csapatától. A Hadsereg Központi Háza 16:9 arányban győzött a Dinamo ellen.

AZ ORSZAGOS röplabda bajnokság keretében Aradon a bukaresti Locomotiva PTT játszott az aradi Stiinta ellen és 3:1 (18:16, 15:13, 11:15, 16:14) arányban győzött. Az aradi csapat veresége nem volt megérdemelt, mert főleg a második szettben Patru Zoe játékevezető kitélei sorozatosm az aradi csapatot sújtották.

A FERFI kosárlabdabajnoki mérkőzések során a Hadsereg Központi Háza és a temesvári Stiinta csapatai mérkőztek Aradon és a fővárosi együttes 52:33 (23:19) arányban nyert.

A MAGYAR labdarúgó bajnokság fordulójának eredményei: Csepel—Vasas 0:0, Szatmar Vasmü—Salgótarján 1:0, Dorog—Szeged 2:2, Dózsa—Diósgyőr 1:1, Vasas—Győr 2:1.

A LOCOMOTIVA ifjúsági csapata 3:0 (1:0) arányban győzött a Constructorul ifjúsági együttese ellen.

A termelékenység kérdése a „November 7” gyárban

A munka termelékenységének fokozása több gépet, több ruhát, cipőt és egyéb közszükségleti cikket és élelmiszert jelent dolgozóink számára. Pártunk gazdasági programjának valórváltása különösen az élelmiszeripari vállalatok dolgozóitól követeli meg, hogy következetesen harcoljanak a munka termelékenységének növeléséért, mert ezen keresztül segítik elő a tömegek egyre növekvő igényeinek kielégítését.

Ezt a célt követik az aradi „November 7” gyár munkásai, technikusai és mérnökei is, akik eredményesen járulnak hozzá a dolgozó népünk élelmiszeripari cikkeivel történő jobb ellátásához. A gyárban ugyanis elsőrendű fontosságú cikkeket készítenek, dolgoznak fel, mint például lisztet, grizt, élesztőt, ecetet és különböző szeszes italokat, orvosi szeszt, stb.

A „November 7” gyárban 1954 első negyedében 104 százalékra teljesítették a munka termelékenysége növelésének mutatószámát, ami az elmúlt év azonos időszakához viszonyítva több mint 6 százalékos, 1953 negyedik negyedéhez viszonyítva közel 3 százalékos emelkedést jelent. Ezáltal az első negyedévi globális termelési tervet 102,9 százalékban valósították meg.

A termelékenység növelését biztosítja a gépek és a berendezés rendszeres karbantartása, valamint a különböző munkafolyamatok megkönnyítése, egyszerűbbé tétele kis gépesítésekkel és egyéb műszaki vagy szervezési intézkedésekkel. A „November 7” gyár munkásainak törekvéseit nagymértékben elősegítette, hogy az utóbbi időben a karbantartási és javítási munkálatok tervét a főmechanikus osztályához tartozó dolgozók 100 százalékban teljesítették. Említésre méltó javítási és ésszerűsítési munkálatokat végeztek az utóbbi időben az élesztőgyárban és a malomban. Gál Gábor mester például tanulmányozta a szovjet dolgozók tapasztalatait és javaslatára módosították, illetve egyszerűsítették a buzaőrési rendszert. Ezáltal 3 százalékkal növekedett a malom teljesítőképessége és egyben évente 7800 lej értékű energiatárolást takarítanak meg.

Komoly nehézségeket jelentett a malom munkájában a nyersanyag ki- és berakodása. Ez még a közelmúltban is, elég nehézkesen történt, sok fizikai munkát igényelt és olykor zavart okozott a termelésben. A belső tartalékok felkutatását és hasznosítását célzó mozgalom keretében, a dolgozók javaslatai alapján, az utóbbi időben a malomban megjavult a be- és kirakodás. Az állami beruházási alap felhasználásával és a belső tartalékok értékesítésével olyan berendezést készítettek és szereltek fel, amelynek segítségével a korpa vagyonokba zárt rakása ma már gépi erővel történik. Megoldották ugyanakkor a feldolgozásra kerülő gabona magtárba való gépi-berakodását és osztályozását. Innen is gépi erővel kerül a gabona a malomba.

A termelékenység növelését eredményesen segíti elő a munkahely jó megszervezése, a gépeknek és egyéb munkaeszközöknek, a technológiai folyamat figyelembevétele alapján történő elhelyezése. Az élesztőgyár dolgozóinak munkáját főleg a tápsók előállításához szükséges kádak felújítása és a vizsgálati rendszeresítése segítette elő. Az új kádakat ezen az üzemi osztályon a munkafolyamat irányában helyezték el. Ez hozzájárult a teljesítőképesség ésszerűbb kihasználásához és a munkahelyi biztonság növeléséhez.

Az élesztőgyárban végzett javítási és szerelési munkákban különösen Balla István és Marinovici Ladislau hegesztők tűntek ki. A gépi berendezés jobb kihasználása folytán, valamint ésszerűsítések, kis gépesítések és karbantartási műveletek segítségével elért sikereket azt bizonyítják, hogy a „November 7” gyár munkásai, technikusai és mérnökei lelkesen küzdenek a párt által kitűzött feladatok valórváltásáért: az élelmiszeripari cikkek termelésének növeléséért. Az elért eredmények azonban a lehetőségekhez viszonyítva még távolról sem kielégítőek. Ennek fő oka pedig az, hogy a gyár vezetőkollektívája megelégedett az eddigi sikerekkel.

kavédelmi előírások biztosításához. Az élesztőgyárban végzett javítási és szerelési munkákban különösen Balla István és Marinovici Ladislau hegesztők tűntek ki.

A gépi berendezés jobb kihasználása folytán, valamint ésszerűsítések, kis gépesítések és karbantartási műveletek segítségével elért sikereket azt bizonyítják, hogy a „November 7” gyár munkásai, technikusai és mérnökei lelkesen küzdenek a párt által kitűzött feladatok valórváltásáért: az élelmiszeripari cikkek termelésének növeléséért. Az elért eredmények azonban a lehetőségekhez viszonyítva még távolról sem kielégítőek. Ennek fő oka pedig az, hogy a gyár vezetőkollektívája megelégedett az eddigi sikerekkel.

A termelékenység növelésének legfontosabb eszköze a szocialista verseny és annak keretében a fejlett munkamódszerek széleskörű alkalmazása. A „November 7” gyárban az utóbbi időben formái vált a szocialista verseny. Ezért az adminisztratív-technikai vezetőség, az üzemi bizottság és a pártalapszervezet büroja egyaránt felelős.

Az adminisztratív-technikai vezetőség, úgy ahogy, még nyilvántartja a dolgozók termelési eredményeit, — főleg azokat, akik akkoriban dolgoznak, — de az eredményeket nem ismerteti rendszeresen a dolgozókkal termelési értekezleteken, s nem tünteti fel versenygrafikonokon sem. Az üzemi bizottság is megelégedett az elért eredményekkel és elhanyagolta a verseny szervezését és irányítását. A pártalapszervezet büroja pedig gyenge politikai felvilágosító, irányító és ellenőrző munkát végzett ezen a téren.

Az adminisztratív-technikai vezetőség nyilvántartásai alapján az üzemi bizottság értesült arról, hogy az év első három hónapjában csökkent a versenyben résztvevő dolgozók száma. Januárban a gyár alkalmazottainak 78, februárban 79, márciusban pedig már csak 76 százaléka vett

részt a versenyben. Az üzemi bizottság tudomásul vette ezt, de mit sem tett a hibák kiküszöbölése érdekében. Ellenkezőleg, hozzájárult a verseny formái váltételéhez, ugyanis mindazokat a dolgozókat a versenyben résztvevőknek tekintette, akik a szakszervezeti csoportok havi termelési értekezletén megjelentek. Ha valaki azonban megkérdőjele az üzemi bizottság elnökét, Rozenbeiger Andrást elvtársat, vagy alelnökét, Ponta Victoria elvtársnőt, hogy kik versenyeznek egy bizonyos üzemszállyon, nem tudnak megmondani, hiszen a „versenyzők” nem kötnék szerződést. Az első három hónapban még egyes üzemszállyokon kötötték versenyszervezőket a dolgozók, de áprilisban már teljesen elhanyagolták a szerződés kötését.

Ez a hiba főleg onnan ered, hogy az üzemi bizottság — amelyet a pártalapszervezet bírója nem irányított — kevés támogatást nyújtott a szakszervezeti csoportoknak és elhanyagolta a brigádmunkát. Jogosan bírálják meg ezért a dolgozók az üzemi bizottságot. Polgár Erzsébet elvtársnő például, az élesztő-osztály elnökasszonya, ezeket mondja az üzemi bizottság nemtörődöm magatartásáról: „Az élesztő-csomagolóban hosszú ideje két brigád dolgozott és jó eredményekkel alkalmazta a Vorosin szovjet munkamódszert. Később az IMSz-brigád felelőst elhelyezték és így a brigád felelős nélkül maradt mindmáig. Most már — miután még egy munkaszállalt állítottunk be — lehetőség nyílt arra, hogy egy újabb brigádot létesítsünk. Sajnos azonban az IMSz-bizottság nem ad támogatást, hogy az IMSz-brigád élére felelőst válasszanak, az üzemi bizottság pedig elhanyagolja az „idősek” brigádját és nem ad lehetőséget számukra a harmadik brigád megalakításához. Az utóbbi időben sem az osztálybizottság, sem az üzemi bizottság nem foglalkozott dolgozóinkkal és ezért nem kötötték egymás között versenyszervezőket. Az elért eredményeket sem ismertették, — mer

Voichița Vasile — a mi büszkeségünk

MAR EVEKKEK elzött megszületett egyben az elhatározás: bármilyen hibája is legyen a traktorának, ő megjavítja. Ez a gondolat még jobban megerősödött benne, amikor elromlott traktorára brigádvezetője kimondta az ítéletet: Ócskavasba való — ezzel se szántunk többet!

Ez még traktoros korában történt. Abban az időben már jól ismerte a traktormotort csínját-bíját, de hát a brigádvezető az mégis csak... vezető. Pedig milyen boldog volt, amikor pöffögött, szuszogott, erőlködött a gép. Milyen büszkén ült a kormánykerék mögött, amint végighúzott a kollektiva nagyterjedésű földjein.

Kimondhatatlanul szerette gépét, ezt a színe, állandóan duzzogó acélmasinát. Nem is tudott megbarátkozni a gondolatával, hogy az ő gépe ócskavasba való. És hirtelen indult igazának bizonyítására. Hátat fordított a kélegyintőnek és átmézett azokon, akik gunyosan figyelték szorgalmát. Kitarló munkájában mellette állt a párt, a kommunisták. És győzött, mert — a helyes uton járt.

Voichița Vasile a nagyszemléltől géppályán meghonosította azt a jelmondatot, hogy „Nincs rossz traktor, csak rossz traktoros”. S amikor 1952-ben már mint vezető indult ki brigádjával a tavaszi munkára, reménykedve gondolt arra, hogy: „ha az én brigádom kerülné ki győztesként a versenyből...?”

Itt kezdődött számára az igazi munka. Fokozott felelősséggel tartozott a gépekért, a munkáért, a traktorosokért — egyszóval mindenért. Ez volt a próbaév. Bizony, az igazi vizsgára csak most került sor. Hol az egyik traktorra kapott fel, hol a másikat vizsgálta át, elfordult, hogy mánkst menet közben végezze el. Ha pedig a másik tábiáról mélyebb zugást sodort felé a tavaszi szél, máris ott termelt. Brigádja élbrigáddá küzdött fel magára.

ELJÖTT az 1953. esztendő. Voichița Vasile brigádja öt darab K. D. 35-ös hernyótálpas traktorral vonult ki a nagycsanádi kollektív gazdaság dusan termő földjeire. Zökölő vételek mellett helyezték el a hálókocsit és mielőtt hozzákezdtek volna a munkához, rövid megbeszélést tartottak.

— Elvtársak! — szólt brigádja tagjaihoz — ebben az évben úgy dolgozzunk, mint még soha. A tervet ismeritek. Kétezer-háromszázhuszonöt hektár. Nem kis dolog. De ha becsületesen dolgozunk, ötezeret is teljesíthetünk.

Diszós Szlavko, az egyik éltraktorista tele-szívta tüdejét harmatos levegővel. Széles vállai szinte felemelkedtek, amikor két nájos kezét előrenyújtotta.

— Vállaljuk az ötezer hektárt. Csak ennyit mondott. A többiek jól ismerik: keveset beszél, de annál többet cselekszik. Alja a szavát. Amit kimond, azt véghezviszi. Ha kell, éjt nappallá tesz.

Válemennyien kezeltáztak. És megindult a kemény, nemes küzdelem.

Voichița Vasile brigádvezető többnyire komoly arccal dolgozik, beszél — sőt, még ha tréfát, akkor is komoly marad. De amikor megindult egy sorban az öt traktor és tizenöt eke vágott mély barázdát a meg-

keményedett koromfekete földbe, mosolyogva nézett a távolodó gépek után.

ESTENKENT, amikor a mezőn elült a munka zaja, elbucszott a vörvörös nap és megjelentek a kékesfényű csillagok, a hálókocsiban vidám élet kezdődött. Előbb összegezték a végzett munkát. Voichița Vasile bőséges vacsorát készített, amit a traktoristák jóétvágyal fogyasztottak, miközben a brigádvezető újságcsikket olvasott fel. Azután pedig megszólalt a rádió, — mert a brigádvezető még azt is beszerezte.

Am a gépek karbantartása soha nem került el a brigádvezető figyelmét.

— Hogy mennek a masinák, fiuk?

Elfordult, hogy egyik vagy másik traktoros valami rendellenességet észlelt a motor működésében.

— Na majd én megnézem elvtársak — nyugtatja meg a traktorosokat, — feküdjek csak le.

Mire azonban begyújtotta a motort, a fiuk ott állnak körülötte.

— Azt hiszem, meglazult egy csavar — szól a géphez beosztott traktoros — Szté kellene bontani.

— Ah, dehog. Semmi az egész, — állította le a motort. — Feküdjek le fiuk. Semmi az egész.

— Előbb megjavítjuk — szót közbe ellentmondást nem tűrő hangon Diszós Szlavko.

— Hát... javítsátok — válaszolt csendesen Voichița Vasile és elindult a hálókocsi felé, — javítsátok.

Könnyedén beezt, hogy eloszlassa a brigádtagok aggályait.

— Szóval nincs semmi baja a gépnek?

— Mi baja volna?

A brigád tagjai újra a hálókocsiban fújtak a cigaretták füstjét.

— Feküdjünk le elvtársak, mert holnap nagyon hosszú lesz a nap.

Félóra múlva Voichița Vasile nesztelenül kismarant a hálókocsiból. Hónaja alatt szer-eszmóslátát szorongatott...

SZIVVEL-LELEKKEL dolgozott a brigád minden tagja. Voichița Vasile a brigád eszének neveztek el. Kétváltásban szervezte meg a munkát. Egy-egy traktor után három velőgépet kapcsoltak és a csanádi „Stefan Plava” kollektív gazdaság tavaszi velését kellő időben elvégezték.

S amikor beérték a kalászosok, két arató kötőgépet csatoltak egy-egy traktorhoz — így viaszérésben aratták le az összes gabonát. A kollektivisták 2130 kiló hektáronkénti búzatermést értek el.

A brigád munkája nem volt hiábavaló, — keresetük is elérte az 1500 lej havilagot. A traktorosok, csaknem kivétel nélkül elnyerték a megfizető éltraktorista címet.

A brigád teljesítette, amit vállalt. Összesen 5999 hektárt dolgoztak meg, ezenkívül 195.111 lej értékű cserealkatrészt és 25.684 kiló nyersolajat takarítottak meg...

A TELET a géppályás javítóműhelyben töltötte Voichița Vasile és brigádja. A tavasz beálltaig tizenhét traktort javítottak meg.

Április első napjaiban érkezett meg a hír: kitüntették. Alig tudott szóhoz jutni a nagy örömtől és munkatársai jókívánságokkal hámozták el.

A munka benyult az estébe. Keleten már néhány fehérfényű csillag pislikolt, amikor kerékpárján hazafelé igyekezett. Erőteljesen taposta a pedált és észre sem vette, hogy hűvösebb a levegő.

Igy van ezzel a jó munkás. Ha valami nagy-nagy megfizetetésben részesül, megelégedik a hidegről, a tavaszról, mindenről és siet haza, hogy családjával mielőbb közölje az örömhírt. Ki akarja önteni érzéseit, gondolatait. Együtt akar örülni családjával és terveket szövögetni...

Az uton még úgy határozott, hogy csak vacsora után mondja el a hírt feleségének, de az annyira kíváncsi volt bejelle, hogy nem várhatott veje.

— Felolvassok neked egy újságcsikket, — mondta leplezett izgalommal.

Felesége mosolyogva egyezett bele.

— Csak nehogy mást olvass, mint ami az újságban van, — mondotta.

„Munkaérdemrenddel és Munkaéremmel tüntettek ki 364 mezőgazdasági dolgozót, — olvasta. — Jól figyelj! — nézett a tűzhelynél szorgoskodó felesége felé.

... A Munkaérdemrend III. osztályával tüntették ki a következőket:

Voichița Vasile GTA brigádvezető...

— Már megint tréfálsz?

— Nem. Dehog. Gyere...

gyere, nézd meg.

Most már ketten olvasták.

— Hát csakugyan?

— És ketten osztoztak az örömben.

Egyetlen pillanat sokszor elég ahhoz, hogy egy élet robogjon keresztül az ember agyán. Egy egész élet. Iskolaévek, tíz év kulácselés, robot, nélkülözés, majd traktoros, brigádvezető és ma... az egész ország ismeri — kitüntetett munkás.

Eközben kéthónapos leánykájuk is életelt adott magáról — hangos „tu-tu-tu”-val válaszolt anyja előbbi felkiáltására.

— Mindketten odalétek a kocsi elé.

— Hallod, drágám, aput kitüntették...

Megjelent a „Lupta de Clasa”, a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének elméleti és politikai folyóirata

V. sorozat, XXXIV. évfolyam, 3. szám. 1954 március.

Tartalom:

„J. V. Sztálin, Lenin művének nagy folytatója.”

A. Dumă: J. V. Sztálin hozzájárulása a nemzeti kérdés marxista-leninista tanításainak fejlesztéséhez.

N. Corbu: A munkáspárt és a dolgozó parasztság szövetségének megerősítése a párt központi feladata.

Fl. Burtan, O. Pavel: A bukaresti „N. Bălcescu” Mezőgazdasági Intézet társadalomtudományi katedrájának tevékenységéről.

V. Gligor: Az állattenyésztés fejlesztésének kiszélesítéséről.

M. Colceriu: A két rendszer közötti békés együttélésének lehetőségének lenini elmélete, állandó alapja a Sz. U. külpolitikájának.

Kritika és bibliográfia: N. Crețu, M. Frunză, Gh. Haupt: „Az RNK történelmének kézikönyve”-nek megjavítása a történelem becsületbeli feladata.

Ára: 1.50 lej.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: április 21-ig: Harc az életért. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: április 25-ig: Az asszony a szó. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„HERBAK JÁNOS” mozi: április 25-ig: Ifjú szívvel. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: április 20-án: Halálkönyv. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. „UJ IDŐK” mozi: április 25-ig: Nemzeti közti találkozó a Szovjetunió és Ausztria között. 2. Kirándulás a hegyekre. 3. 11-es számú pionír élet. 4. Román híradó. 5. Szovjet híradó. Előadások 3 órától folytatatosan.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): április 20-án: Keto és Kote. Előadások: hétköznap este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mare): április 20-án: Erkel. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órakor.

— A VÁROSI NEPTANCS kereskedelmi osztálya közli az összes nyugdíjasokkal, hogy a májusi élelmiszerjegy átvételének végső határideje április 21. A katonai nyugdíjasok hozzák magukkal a márciusi élelmiszerjegy talonját is.

az üzemsztályon nem vezetnek versenygrafikonokat!

Hasonló a helyzet a többi üzemsztályokon is. Az üzemben összesen 25 brigád „jeltezik”, de javarésztüknél hiányzik a szervezett brigádelet. Senki sem gondoskodik arról, hogy a brigádok havi munkaprogram alapján dolgozzanak. Az üzemi bizottság elhanyagolta azokat a brigádokat, amelyekben idősebb munkások dolgoznak, az IMSz-bizottság pedig, élen Casian Traian tükárrel az IMSz-brigádokat.

Hazánk dolgozói lelkesen készülnek május elseje megünneplésére. Nagyszerű alkalom ez a termelékenység növelésére, ugyanígy munkásaink, mérnökeink és technikusaink ebben az évben is, mint minden esztendőben, a termelési sikerek további fokozásával kívánják köszönteni a nagy napot.

Városunkban a TEBA gyár munkaközössége versenyre hívta az összes könnyűipari és élelmiszeripari vállalatok munkásait. A „November 7”-gyár dolgozói gyűlés keretében lelkesséssel választottak a versenyfelhívásra, de lelkes munkájukat nem karolták fel. A gyárban itt-ott látható egy-egy felhívás: „Ne felejtjük el, hogy versenyt folytatunk a TEBA-gyár munkaközösségével május elseje tiszteletére”. A jelek szerint azonban az üzemi bizottság és a pártalapszervezet ezzel meg is elégszik.

Az üzemi bizottság május 1. tiszteletére, — a vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében, — tervbevette, hogy a gyár dolgozóinak 90 százalékát mozgósítja a versenyben való cselekvő részvételre. De ez csak terv maradt. Április 15-ig a dolgozók közül csak nagyon kevesen kötöttek versenyszereződést és e napig az áprilisi termelési értekezletet sem tartották meg a gyárban. Ezt az üzemi bizottság „egyéb elfoglaltsággal” igyekszik megindokolni. A valóság pedig az, hogy nem mozgósították a dolgozókat a termelési értekezletre.

A „November 7”-gyár dolgozói március 27-én választották meg az új üzemi bizottságot és ezalakkalommal kifejezték, hogy eredményes tevékenységet várnak az új üzemi bizottság részéről. Az üzemi bizottság azonban eddig nem tett semmit a dolgozók várározásának kielégítése érdekében. Blaga Gheorghe elvtárs, a pártalapszervezet titkára mégis megelégedett az üzemi bizottság munkájával. Blaga elvtárs az üzemi bizottság tevékenységéről eképpen vélekedik: „Az új üzemi bizottság jobban működik, mint a régi, a szocialista verseny is fellendült az utóbbi időben.” Nem tudni, hogy ezt a véleményt mire alapozza, hiszen április 15-ig „nem volt ideje” meggyőződnie arról, hogy a dolgozók kötöttek-e versenyszereződést, nyilvántartják-e a verseny eredményeit és kifüggesztették-e az eredményeket versenygrafikonokon, vagy sem. Ez egyben azt is bizonyítja, hogy a büro az alapszervezet határozatainak teljesítését sem ellenőrzi. Március 30-án az adminisztratív-műszaki vezetőség jelentést terjesztett az alapszervezet elé. Az alapszervezet ezalakkalommal az adminisztratív-technikai vezetőség és az üzemi bizottság feladatait tűzte ki, hogy április 15-ig „teremtsem rendet” a versenygrafikonok terén. Blaga Gheorghe elvtársnak azonban ezideig arra sem jutott ideje, hogy ellenőrizze e határozat teljesítését. Erre pedig annál is inkább szükség lett volna, mivel a határozat csak papíron maradt és éppen az ellenőrzés hiánya miatt nem illették át a gyakorlatba.

A pártalapszervezet büroja tehát elhanyagolja az ellenőrző és irányító munkát, de a felvilágosító munkában is hiányosságok mutatkoznak. Bár az agitátorokkal az utóbbi időben rendszeresen megtartják a kitépő gyűléseket, azokon az agitátoroknak csak kétharmada jelenik meg, de még kevesebben tevékenykednek. Az alapszervezet nem használja fel teljes mértékben a politikai agitáció összes eszközeit. Gyen-

gén tevékenykedik például a falujság szerkesztő bizottsága.

A gyenge politikai felvilágosító tevékenység a munkafegyelmeg meglazulásához vezetett. Ez károsan befolyásolja a termelékenység és a termelés növeléséért vívott küzdelmet. Az év első két hónapjához viszonyítva, bizonyos mértékben csökkent az igazolatlannul hiányzó száma, de ez nem a politikai munka, hanem az adminisztratív intézkedések eredménye.

Formalizmus mutatkozik a „November 7”-gyárban a fejlett munkamódszerek alkalmazása terén is. A kimutatások szerint közel 200 munkás alkalmazza a haladott szovjet munkamódszereket. A valóságban azonban csak a Lidia Korabenyikova és a Vorosinmódszereket alkalmazó szelesebb körben, míg a többi bevezetett és régebben alkalmazott munkamódszereket elhanyagolták. Sem a gyár adminisztratív vezetősége, sem az MTTE-kör, sem pedig az üzemi bizottság nem gondoskodik a haladott munkamódszerek részletes ismertetéséről és tudományos, rendszeres bevezetéséről, illetve általánosításáról a termelésben.

A „November 7”-gyár munkásai, technikusai és mérnökei a jövőben nagyobb mértékben növelhetik munkájuk termelékenységét és ezáltal eredményesebben járulhatnak hozzá a dolgozók élelmiszeripari cikkekkel történő ellátásához, ha a gyár vezetőkollektívja mielőbb felszámolja a munkájában megnyilvánuló hiányosságokat. Az üzemi bizottság és az adminisztratív vezetőség — a pártalapszervezet politikai irányításával — törekedjen arra, hogy a dolgozókat a szocialista versenyben való cselekvő részvételre mozgósítsa. Ne elégedjenek meg a nagy számokkal, hanem helyezték a versenyt reális alapokra. Kiszöböljék ki a versenyben megmutatkozó formalizmust. Segítsék a dolgozókat, hogy vállalkozásukat állandóan a munkahely gyakorlati lehetőségeihez kössék.

Meg kell teremteni minden lehetőséget a verseny anyagi ösztönzése mellett az erkölcsi ösztönzésre is. Ezért tevékeny kell tenni a falujság szerkesztőbizottságát, hogy a falujság a jövőben rendszeresen foglalkozzon a termelés legfontosabb kérdéseivel. Falujságon és tiszteletláblakon kell népszerűsíteni a versenyben, a belső tartalékok felkutatása terén élenjáró dolgozókat és munkamódszereket. Minden üzemsztályon ki kell függeszteni és rendszeresen vezetni kell a versenygrafikon, hogy a dolgozók figyelemmel kísérhessék teljesítményüket.

Az adminisztratív-technikai vezetőség és az MTTE-kör — szoros együttműködésben az üzemi bizottsággal — terjessze el széles körben a haladott munkamódszereket. Törekedjenek a fejlett munkamódszerek tudományos, tervszerű alapokon történő bevezetésére és általánosítására.

Meg kell javítani mielőbb a brigádok tevékenységét is. A pártalapszervezet büroja irányítsa úgy az üzemi bizottságot és az IMSz-bizottságot, hogy azok lelkiismeretesen foglalkozzanak a brigádokkal. Készítsenek a brigádok számára havonta munkaprogramot és ellenőrizzék a munkaprogram teljesítését.

A pártalapszervezet büroja javítsa meg a politikai-felvilágosító munkát. Ne téveszse szemelőt egyetlen pillanatra sem a munka termelékenysége fokozásának kérdését. Ezért mozgósítsa az összes agitátorokat, hogy azok széles körben népszerűsítsék a haladott munkamódszereket, vonják be az összes dolgozókat a szocialista versenybe és harcoljanak a gépek teljesítőképességének kihasználásáért, a munkafegyelmeg megerősítéséért. Így a „November 7”-gyár dolgozói még több élelmiszeri cikket tudnak dolgozni megint és cselekvőbben hozzájárulhatnak a bőség megteremtéséhez.

Szabó János

N. Sz. Hruscsov elvtárs kitüntetése

MOSZKVA. (Agerpres.) A TASZSZ közli a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének törvényerejű rendeletét, amellyel a Szocialista Munka Hőse címet adományozták N. Sz. Hruscsov elvtársnak.

„N. Sz. Hruscsov elvtársnak, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága első titkárnak, 60. születésnapja alkalmából, valamint a kommunista párt és a szovjet nép szolgálatában szerzett kiváló

K. VOROSILOV,

a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének elnöke

érdemeiért a Szocialista Munka Hőse címet adományozzuk, a Lenin-renddel és a „Sarló és Kalapács” aranyéremmel egyetemben.

N. PEGOV,

a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének titkára.

Moszkva, Kreml, 1954. április 16.

Az SzKP KB és a Szovjetunió minisztertanácsának üdvözlése N. Sz. Hruscsov elvtárhoz

Nyikita Szergejevics Hruscsov elvtársnak! Hatvanadik születésnapja alkalmából a Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága és a Szovjetunió minisztertanácsa forró szeretettel köszönti Önt, Lenin hí tanítványát és Sztálin harcostársát, a kommunista párt és a szovjet állam kiváló aktivistáját, a munkásosztály dicső fiát.

Ön egész életét a kommunizmus ügyének szentelte s a kommunista párt és a szovjet nép sokra értékeli ennek az ügynek a szolgálatában szerzett érdemeit.

Ön jelenleg is éppen úgy, mint a polgárháború nehéz időszakában, a békés szocialista építés közben, a Nagy Honvédő Háború súlyos éveiben, a párt- és államtevékenység minden munkahelyén, az Önre jellemző fáradhatatlan energiával, kitartással és elvszerűséggel egész erejét annak szenteli, hogy a szovjet nép újabb nagy győzelmeit vívjon ki, fellendítse jólétét, felépítse a kommunizmust.

A SZOVJETUNIO KOMMUNISTA PARTJANAK KÖZPONTI BIZOTTSAGA

Tiszta szívből jó egészséget kívánunk Önnek, Nyikita Szergejevics, szeretett barátunk és elvtársunk, kívánunk további sok-sok évi eredményes tevékenységet a szovjet nép és hazánk javára, a kommunizmus javára.

A SZOVJETUNIO MINISZTER-TANACSA.

Nagybritannia Kommunista Pártjának XXIII. kongresszusa

LONDON. (Agerpres.) A TASZSZ közli: Londonban megkezdődött Nagybritannia Kommunista Pártjának XXIII. kongresszusa.

William Gallacher, az angol munkásmozgalmi régi harcosa, a párt végrehajtó bizottságának elnöke, megnyitó beszédében kiemelte, hogy erősödik Angliában a munkásmozgalmi és ezért meg kell erősíteni a pártot és az angol munkásosztályt és a békéért és a szocialista Angliáért harcoló „Daily Worker”-t.

Harry Pollitt, a párt főtitkára ezután előterjesztette politikai jelentését. A kommunista párt jelenlegi kongresszusa — mondotta — az angol nép számára válságos pillanathoz állt össze.

Anglia belpolitikai helyzetével kapcsolatban Pollitt kijelentette: „A kapitalista rablás sohasem volt még olyan nyílt és szemérmelen, mint most. 1952-ben és 1953-ban a költségvetés 254 millió fontsterlinget ajándékozott a nagytőkeeknek. A nagytőkés jövedelmére kivettelt adott csökkentették. Amikor a tőkeeknek visszaadták az államot költözködési és fémipari vállalatokat, ezzel sokmillió fontsterlinget ajándékoztak nekik. A lakberek emelése évente 80 millió font jövedelemtöbbletet biztosít a háztulajdonosoknak.

A munkásoknak viszont az élelmiszerek drágulását és a fogyasztás csökkentését jelentette a költségvetés.

A háború előttihez viszonyítva lényegesen csökkent a dolgozók hus-, cukor- és vajfogyasztása.

A közoktatást leszűkítik, a lakásvizonyok rosszabbodnak. A kormány nem talál módot a fizetések emelésére, ugyanakkor évente 1,776.000.000 fontot fordít háborús célokra. A háborús készülődésre Angliában minden férfitől, nőtől és gyermektől hetenként 13 shillinget és 8 pennyt hajtanak be. A nagy bérletek, kamatok és a tökéletes haszonélvezői évente több, mint 4 milliárd fontsterlinget kasszáznak az angol dolgozók terhére. Ez annyit jelent, hogy nemre és korra való tekintet nélkül minden dolgozó évente 80 fonttal adózik a gazdagoknak, Anglia és

Wales gazdasági kincseinek felét Anglia lakosságának egy százaléka tartja a markában.

Harry Pollitt kidomborította a laburista párt egyszerű tagjainak forró békétörővéseit. A laburista párt egyszerű tagjait felhívja a konzervatívok ismételt kapitulációjára az amerikai imperializmus előtt.

Harry Pollitt végül hangsúlyozta azt, hogy az e célokért vívott harc sikere megköveteli az összes haladó angol munkások egyesülését és a párt sorainak megszilárdítását.

A kongresszus április 16-i ülésén felolvasták a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának, a Kínai Kommunista Párt Központi Bizottságának, valamint a népi demokratikus országok és más országok kommunista és munkáspártjai központi bizottságainak üdvözlését.

Az Angol Kommunista Párt XXIII. kongresszusának

A Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága testvéri üdvözlését küldi az Angol Kommunista Párt XXIII. kongresszusának.

Sikert kívánunk Nagybritannia kommunista pártjának az angol dolgozók érdekében, szociális megszilárdításáért, Európa és

az egész világ békéjéért, a demokráciáért és a szocializmusért vívott harcában.

A Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága

A kongresszusi kiáltotték forró lelkesedéssel fogadták az SzKP KB üdvözlését.

Statisztika „új” módszer szerint...

Az amerikai sajtó hasábjain napról napra hírek jelennek meg, amelyek az USA-ban növekvő munkanélküliségről számolnak be. A cikkekben kitűnik, hogy milyen gyors ütemben emelkedik a dolgozók száma, akik az USA monopólistái politikájának következtében egyik napról a másikra az utcára kerülnek és munka nélkül kénytelenek nyomorogni. Heteken, hónapokon át keresik a lehetőséget, hogy maguknak és családjuknak sovány betevő falatot biztosítsanak. Igyekeznek azonban nem sok eredménnyel jár. A munkanélküliek seregének létszáma — a kormány ígéretei ellenére — nem csökken, hanem egyre növekszik és mind hatalmasabbá válik. Eleget mondani a statisztikai hivatalnak, hogy megállapíthatassuk a munkanélküliek számának valóban megdöbbentő növekedését.

A múlt év decemberében a munkanélküliek száma 422 ezerrel növekedett az előző havihoz képest. Januárban újabb 500 ezerrel szaporodott a munkanélküliek száma, míg februárban ez a szám 584 ezerrel lett több. Ezek az adatok a kereskedelmi minisztérium statisztikai hivatalának közleményében, valamint a „New-York Times” hasábjain jelentek meg. A „New-York Times” szerint azonban ezek az adatok nem felelnek meg a valóságnak, mert egészen más képet nyernének, ha a „rég” módszer szerint számítanánk ki az eredményt.

A „rég” módszer szerint? Igen. Mert a jelenlegi statisztikai adatokat „új” módszer szerint gyűjtik össze. Mit is jelent ez az „új” módszer? Semmi egyéb, mint azt, hogy a munkanélküliek minősítették számát „korlátozták”. Ezek szerint nem számítanak munkanélkülieknek azok, akik heti egy órát, vagy havonta egy napot dolgoznak, sem pedig azok, akiket azzal az ígérettel bocsátottak el munkahelyükről, hogy majd egy hónapon belül visszaveszik őket. Azok sem munkanélküliek, akik csak néha-napján jutnak alkalmi munkához.

A jelenlegi statisztikai adatokat tehát valóban „új” módszer szerint találják fel. A Wall-Street monopolistái ezzel akarják ellikolni a munkanélküliséget egyre növekvő méreteit.

A munkaügyi minisztérium adatai szerint jelen pillanatban a foglalkoztatott munkások 81 százaléka csupán 40 órát dolgozik hetenként. A valóságban azonban ennek a 81 százaléknak is jelentős része csupán egy napot dolgozik egy héten. Emil Rives, a CIO gazdaságpolitikai ügyosztályának elnöke kijelentette, hogy decemberben a munkanélküliek száma nem 1.800.000 volt, hanem 3 és fél millió. Tehát mintegy kétszerese a hivatalos kimutatásnak.

Az USA fővárosában is egyre növekszik a munkanélküliség. A munkanélküliek listájára feliratkozottak száma 250 ezerrel 262 ezerre növekedett. Ezeket a számadatokat is az „új” módszer szerint állították össze. Az elmúlt évben mintegy 50.000 munkást foglalkoztató fondák szüntették be működésüket. Munkásaik az utcára kerültek s ennek következtében a textilgyári dolgozók helyzete ma rosszabb, mint az 1932-es válság idején volt.

Michigan államban, Detroitban a munkanélküliek száma február 15-ig 140 ezer volt, tehát január 15-höz viszonyítva 33 ezerrel növekedett. Azóta tovább emelkedett a munkanélküliek száma és most újabb 15.000 munkás elbocsátását várják. Az ottani Studebaker-gyár (egyike a legnagyobb autógyáraknak) alkalmazottainak létszámát felére csökkentette. A munkanélküliek hatalmas tömege miatt Detroitot az USA kormánya „éhségsújtotta” vidéknek nyilvánította.

Éhségsújtotta vidék? Ennél nem is találhattak volna megfelelőbb jelzőt, mert ahol a munkanélküliség felüti a fejét, a dolgozók ezrei és tízezei kerülnek az éhség fojtogató karmaiba.

Az éhségsújtotta vidék lakóinak éhségét lehetne valamelyest oszlopítani. Erre minden lehetőség megvan. Az állami rakománytörvények élelmiszerekkel. Ferguson szenátor nyílt levélben javasolta, hogy a felesleges mennyiséget osszák szét az éhesek között. Csak egyet a javaslat nem talál rokonosnervre a hus, gabona, tej és más élelmiszeri konzervek vezetői körében. Pe-

dig az árak csökkentését nem kézné elő, ha a fölismennyiségű élelmiszert az éhesek megosztására fordítanák. Hiszen az éhezők amúgy sem vásárlóképesek. De a konzervnek urainak politikája nem irányul arra, hogy az amerikai munkanélküli milliók éhséget csillapítsák. Ha a sok ezer tonnyi élelmiszerkészlet jórésze megromlik, tengerbe vetik, vagy elégetik, legújabbán pedig propaganda célokra használják fel az amerikaiak által nyomorba döntött országokban, hogy ezáltal próbálják némiképpen emelni Amerika erősen csökkentett tekintélyét.

Nem került-e el a munkanélküliség rémo a szellemi munkásokat sem az USA-ban. Különösen súlyos a közoktatásban dolgozók helyzete. Évente nem kevesebb, mint 75.000 tanár kénytelen otthoni katedráját és más munkalehetőség után nézni, oly nyomorúságos a tanárok fizetése. Helyzetükre jellemző az a tény, hogy több tanár soffőrsködik, mint ahányan a közoktatásban tevékenykednek. A következő évek során a közoktatás ilyenformán válságos helyzetbe kerül. A „Federated Press” támogatja e tényt, amikor rámutat arra, hogy a közoktatásra épp úgy, mint az egészségügyre, hársadalombiztosításra és lakásépítésre, az állami költségvetésben szánt összegeket, minden ígéret ellenére, annyira lecsökkentették, hogy lejjebb szállítani már nem is lehet.

A munkanélküliség növekedéséhez nagyban hozzájárulnak az amerikai „munkavédelmi” törvények. Természetesen ezek a törvények nem a munkás jogait védelmezik, hanem a munkaadókat szemben, hanem éppen fordítva, a kapitalisták haszonélvezési lehetőségét óvják. Ezek a törvények biztosítják a tulajdonosnak azt a jogot, hogy bármely perben, előzetes bejelentés nélkül, felmondhatja a munkaszerződést és utóára teheti munkáját. Egyszerűen közli velük, hogy másnap nem kell bejárnuk dolgozni, mert állásukból elbocsátották.

Az USA kormánya minden eszközzel igyekszik letörni a munkásság megmozdu-

Nyugatnémet dolgozók május elseje megünnepléséért

BONN. (Agerpres.) — A nyugatnémet szakszervezetek tagjai széleskörű tiltakozó mozgalmat indítottak amiatt, hogy a jobb oldali szakszervezeti vezetők kísérletet tesznek május elseje megünneplésének megakadályozására.

Offenbachban a dolgozók nagygyűlésen vitatták meg a május elseji ünnepségek előkészületeit. A gyűlés résztvevői hangsúlyozták, hogy május elsején minden szervezett dolgozónak tüntetnie kell az „európai hadsereg” vonatkozó szerződés és Nyugat-Németország újrafelfegyverzése ellen.

Neussban az építőipari szakszervezeti tagok elítélően nyilatkoztak a német szakszervezeti szövetség vezetéséről, mert megakadályozta a május elseji előkészületeket.

A munkások elhatározták, hogy a május elseji tüntetést a militarizálás és a szüntelen drágulás elleni harc, a demokratikus szabadságjogokért folyó harc jegyében szervezik meg.

Velbertben az L. G. Metal vállalat üzemi bizottsága erősen tiltakozott a szakszervezeti szövetség vezetésének kísérlete ellen, hogy május elsejét, a munkásosztály ünnepét, „népi ünnepéllé” változtassák meg, fesszák harcos jelleggel. Az üzemi bizottság határozatában kimondja: május elseje a munkások követeléseinek kielégítéséért vívott harc napja volt és az is marad.

A szociáldemokrata munkások közül is sokan tiltakoznak a német szakszervezeti szövetség jobb oldali vezetésének üzemei ellen.

Martin Ernst, a szociáldemokrata párt regensburgi szervezete elnöke felszólította az összes szociáldemokrata munkásokat, hogy ünnepeljék fokozott lendülettel május elsejét és tüntessenek a demokrácia és a béke mellett.

Rövid külföldi hírek

Franciaország nyugatnémetországi fővárosa elrendelte 14 naci háborús bűnös szabadonbocsátását, akiket a francia megszálló hatóságok annak idején többévi kényszer-munkára ítélt. További 25 elítélt börtönbüntetését csökkentették.

A szovjet ifjúság antifasiszta bizottságának meghívására husz angol egyetemi hallgatóból álló küldöttség érkezett Moszkvába.

A Kölnben megjelenő „Neue Rhein Zeitung am Wochenende” közlése szerint Nyugat-Németországban ezidőszakra 50, többé-kevésbé álcázott fasiszta szervezet működik. Volt aktív fasiszták felelős állásokat töltenek be a bonni államgépzetben.

A „Taft-Hartley”-féle törvény, amely 1947 augusztusában lépett életbe, arra irányul, hogy megbénítsa a szakszervezetek tevékenységét, hogy megakadályozza a dolgozókat harci fegyverük, a sztrájk felhasználásában. Az említett törvény értelmében megtiltják a szakszervezeteknek, hogy tagjaik sztrájkba lépjenek. A nyomdaipari munkások eddigi sztrájkjai például 20 millió dollárba kerültek a szakszervezetnek. Ezt a 20 millió dollárt nem a munkanélküliek segélyezésére fordították, — mint ahogy gyán vélni lehetne — hanem a nyomdaipari tulajdonosoknak kártérítésként fizették ki a sztrájk kitérővel okozott veszteségért, vagyis az elmaradt előzért.

Honnan teremtetett ez a szakszervezet 20 millió dollárt, miként szerezte meg a szakszervezet ezt az összeget? Természetesen a dolgozók keservesen keresett centjeiből rakták össze. Végeredményképpen tehát a dolgozókna kell megfizetniük azt is, ha az emberfeletlen munkakörülmények, a bérlésállítás, a féktelen kizsákmányolás elleni harcukban és politikai joguk védelméért felhasználják egyik legerősebb harci fegyverüket, a sztrájkot. A newyorki dolumunkások immár több, mint egy hónapja sztrájkolnak, hogy bérkövetelésük teljesítését ki harcolják. Bátor magatartásuk hasonló eseményekre indította a rokonszakmunkások is, akik szintén sztrájkba léptek szolidaritásuk kifejezéséül. A dolumunkások sztrájkjához csatlakoztak tehát a vonatforgatószók legénységével és a kikötők közraktárainak munkásai is.

Számos üzem munkásai is sztrájkba léptek, tiltakozást el bocsátások ellen. Ezekről a munkásokról a hivatalos körök elítélően nyilatkoznak és cselekedetüket „kommunista összeesküvésnek” minősítik. Az amerikai kormány a legerőszakosabb módszerekhez folyamodik, hogy a sztrájkokat letörje és a monopolisták hasznát biztosítsa. De az ilyen eszközök nem képesek megakadályozni a válság elmélyülését, sem pedig a munkanélküliség állandó növekedését, melyek a monopolisták politikájának eredményei és az államgazdaság militarisálásának következményei.

Markos Károly